

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 13S/93/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3015200368
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 02. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Miroslav Mand'ák
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3015200368.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Mand'áka a členov senátu JUDr. Juraja Floroviča a JUDr. Evy Vékonyovej v právnej veci žalobcu: S.. S. B., bytom T., H. XX/X, s adresou pre doručovanie T., Q. XX, proti žalovanému: Slovenská advokátska komora so sídlom Kolárska 4, Bratislava, zastúpeného JUDr. Evou Bušovou, advokátkou so sídlom Tobrucká 6, Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného sp. zn. I. ODS-33/14:2510/2013 zo dňa 18. februára 2015, takto

rozhodol:

Krajský súd **z r u š u j e** rozhodnutie Slovenskej advokátskej komory, Bratislava č. I. ODS-33/14:2510/2013 zo dňa 18. februára 2015 a vec **v r a c i a** žalovanému na ďalšie konanie.

Žalobca **m á p r á v o** na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa včas podanou žalobou domáhal preskúmania zákonnosti v záhlaví označeného rozhodnutia žalovaného v spojení s rozhodnutím III. Disciplinárneho senátu SAK sp. zn. DS III.13/14:2510/2013 zo dňa 29.10.2013 a žiadal, aby súd uvedené rozhodnutia zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Žalobou napadnuté rozhodnutie je rozhodnutím odvolacieho disciplinárneho senátu žalovaného sp. zn. I.ODS-33/14:2510/2013 zo dňa 18.2.2015, ktorým bolo potvrdené prvostupňové rozhodnutie, ktorým bol žalobca uznaný za vinného že v písomnom podaní sp. zn. 3To/2/2013 adresovanom Krajskému súdu v Banskej Bystrici, označenom ako „Žiadosť o zrušenie termínu verejného zasadnutia“ zo dňa 12.3.2013 okrem iného uviedol, že v takto brutálne závažnom prípade je nutné brať do úvahy aj skutočnosti, že na verejnom fóre v rámci diskusie sa objavili podozrenia, že rodina poškodeného mala prípad podplácať, čo síce popierajú, ale prípad sa aj s hodnotením niektorých dôkazov žiaľ vyvíja tak, ako v decembri 2011 jednoznačne konštatuje K. J. a H. I., že ja viem ako to dopadne, že pôjde do basy. Nie sú to prvé prípady podozrenia korupcie na Krajskom súde v Banskej Bystrici a nie je to prvé podozrenie sudcu S.. S. K., čím sa dopustil disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zák.č. 586/2003 Z.z. o advokácii, pretože porušil povinnosti advokáta uložené mu v ustanovení § 18 ods. 3 zákona o advokácii, podľa ktorého advokát postupuje pri výkone advokácie tak, aby neznižoval dôstojnosť advokátskeho stavu. V záujme toho je povinný dodržiavať pravidlá profesijnej etiky a iné pravidlá, ktoré určuje predpis komory. Za to mu bolo uložené podľa § 56 ods. 2 zákona o advokácii disciplinárne opatrenie - peňažná pokuta v sume 200 eur. Súčasne bol žalobca zaviazaný zaplatiť paušálne trovy konania.

2. Žalobca v podanej správnej žalobe namietal, že žalovaný sa vo svojich rozhodnutiach nevysporiadal so žiadanými skutočnosťami, ktoré uviedol vo svojom odvolaní. Mal za to, že právne posúdenie veci nevyplýva z aplikácie noriem advokácie na daný prípad. Rozhodnutie je podľa jeho názoru zaťažené vadami dokazovania, neodstrániteľnými procesnými a hmotnoprávnymi vadami a hrubou

nezákonnosťou v postupe. Uviedol, že predmetné podanie nepísal, nečítal, iba ho podpísal. Zdôraznil, že každé protiprávne konanie musí spĺňať objektívnu a subjektívnu stránku. Tým, že podanie pracovníka jeho advokátskej kancelárie nečítal absentuje pre naplnenie skutkovej podstaty previnenia jeho protiprávne konanie a príčinná súvislosť medzi konaním a následkom a rovnako absentuje zavinenie. Disciplinárny senát nevykonal navrhnutý dôkaz, a to výsluch sťažovateľa, čím došlo k porušeniu jeho práva na obhajobu. Poukázal na to, že podanie pripravil pracovník kancelárie, ktorý vychádzal z verejne dostupných zdrojov, z rozvrhu práce a zo skutočností nachádzajúcich sa v súdnom spise. Okrem toho časť návrhu na delegáciu veci nie je žiadnym obvinením z korupcie, žiadnym verbálnym útokom na osobu sudcu S.. S. K.. Skutočnosť vyslovenia podozrenia z korupcie bola prevzatá z obsahu článkov najmä denníka SME a Pravda. Nemožno povedať, že vyslovenie podozrenia z korupcie je ničím nepodložená pochybnosť. Ak obsah článkov uverejnených v denníkoch SME a Pravda, ktoré nepatria k bulváru, nie je pravdivý, potom nie je namieste disciplinárne stíhanie advokáta. Zdôraznil, že obhajoba má právo podať návrh na delegáciu veci a okrem práva vzniesť námietku zaujatosti má právo sa vyjadrovať aj k osobe sudcu, vznášať pochybnosti, navrhovať vylúčenie sudcu. Skutočnosť, že obhajoba využila svoje právo a vzniesla pochybnosti o nestrannosti a objektívnosti sudcu S.. K. neznamená, že ho obvinila z korupcie a že došlo k vulgárnemu, urážlivému správaniu, k narušeniu zásady proporcionality. Poukázal na to, že tieto pochybnosti boli vznesené iba v rámci podania, ktorým sa obhajoba domáhala odňatia veci. Žiadnym spôsobom nedošlo uvedeným písomným prednesom k zásahu do práva na ochranu osobnosti. Ak nebolo porušené právo sudcu na ochranu pred neoprávnenými zásahmi nemohlo dôjsť k porušeniu povinnosti advokáta a k zníženiu dôstojnosti advokátskeho stavu.

3. Žalovaný poukázal na to, že odôvodnenie žaloby žalobcu je obsahovo v podstate rovnaké ako jeho odvolanie proti prvostupňovému rozhodnutiu. Žalobca neuvádza žiadne nové tvrdenia alebo skutočnosti, ktoré by mohli mať vplyv na posúdenie veci. Trval na tom, že podanie žalobcu zo dňa 12.3.2013 je spôsobilé narušiť dôstojnosť advokátskeho stavu, tak ako to má na mysli ust. § 18 ods. 3 zákona o advokácii. Tento písomný prejav nie je vo vzťahu k súdu slušný a korektný. Nesúhlasil s názorom žalobcu, že ak nedošlo k porušeniu práva sudcu na ochranu osobnosti pred neoprávnenými zásahmi, nemohlo dôjsť ani k porušeniu povinností advokáta a zníženiu dôstojnosti advokátskeho stavu a nedodržania zásad profesijnej etiky. Pravidlá, ktorými sa musí advokát riadiť sú vzhľadom na jeho postavenie v spoločnosti oveľa prísnejšie a správanie advokátov voči súdom je do značnej miery spôsobilé ovplyvniť verejnú mienku o súdoch, či advokátoch. Pre úplnosť dodal, že nemôže akceptovať stanovisko žalobcu, podľa ktorého sa nemohol dopustiť disciplinárneho previnenia, lebo predmetné podanie iba podpísal, ale on sám ho nepísal a ani nečítal. Advokát je povinný pri výkone advokácie postupovať s odbornou starostlivosťou a primeraným spôsobom, tak ako ukladá § 18 ods. 2 zákona o advokácii. V prípadoch, ak poverí svojho odborného zamestnanca vykonaním jednotlivého úkonu právnej služby, môže byť zákonom vyžadovaná odborná starostlivosť splnená iba vtedy, ak sa advokát pred podpisom takto vypracovaného podania s jeho obsahom oboznámi, prečíta si ho a voči jeho obsahu nemá námietky.

4. Žalobca podal k vyjadreniu žalovaného písomné vyjadrenie, v ktorom uviedol, že trvá na svojej právnej a skutkovej argumentácii. Zdôraznil, že u nás platí kontinentálny systém práva, čo znamená, že orgány aplikujú hmotné právo v rámci disciplinárneho konania. Okrem toho sa podľa neho žalovaný rozhodol, že vytrhne veci kontextu a spraví disciplinárne previnenie. Žalovaný nevyriešil tú skutkovú otázku, že podanie pripravoval zamestnanec advokátskej kancelárie. Zopakoval, že vysloviť pochybnosť z objektívneho hľadiska vo forme podozrenia o objektívnosti a nestrannosti sudcu v návrhu na delegáciu veci nie je disciplinárne previnenie. Bolo pritom podstatné aj zohľadnenie skutočnosti, že podstatou veci bol návrh na delegáciu. Správne súdu predložil aj rozsudok tunajšieho súdu č.k. 11S/34/2012-72 zo dňa 30.4.2013, rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Sžo/53/2013 zo dňa 2.12.2014, rozsudok tunajšieho súdu č.k. 11S/105/2015-52 zo dňa 7.6.2016, ktoré sa týkali disciplinárnych previnení jeho osoby, ktoré boli riešené žalovaným, ako aj iné rozhodnutia žalovaného vo veciach jeho disciplinárnych previnení, jeho podania a vyjadrenia v predmetnej veci adresované prvostupňovému orgánu a žalovanému a ako aj sporné podanie zo dňa 12.3.2013 adresované Krajskému súdu v Banskej Bystrici.

5. Krajský súd v Trenčíne ako orgán, v ktorého právomoci je preskúmanie zákonnosti napádaného rozhodnutia, ako súd vecne a miestne príslušný na konanie preskúmal napadnuté rozhodnutie a postup správneho orgánu v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe s prihliadnutím na ust. § 195 zák.č. 162/2015 Z.z. Správneho súdneho poriadku. Po zistení, že žaloba bola podaná oprávnenou

osobou, v zákonnej lehote a proti rozhodnutiu, ktoré môže byť predmetom súdneho prieskumu, súd vec prejednal na pojednávaní bez účasti žalobcu, ktorý sa pojednávania bez ospravedlnenia nezúčastnil. Po oboznámení sa s vyjadreniami účastníkov konania, ako aj s obsahom administratívnych spisov dospel správny súd jednohlasne k záveru, že žalobou napadnuté rozhodnutie nebolo vydané v súlade so zákonom a preto ho zrušil tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

6. Predmetom súdneho prieskumu je rozhodnutie žalovaného I.ODS-33/14:2510/2013 zo dňa 18.2.2015, ktorým žalovaný ako odvolací orgán podľa § 59 ods. 2 zák.č. 586/2003 Z.z. o advokácii v spojení s § 34 Disciplinárneho poriadku SAK rozhodol o odvolaní žalobcu proti rozhodnutiu III. Disciplinárneho senátu SAK sp. zn. DS III.13/14:2510/2013 zo dňa 29.10.2013 tak, že prvostupňové rozhodnutie ako vecne správne potvrdil. Uvedeným rozhodnutím bol žalobca uznaný vinným z disciplinárneho previnenia, za čo mu bola uložená pokuta v sume 200 eur.

7. Správny súd konštatuje, že žalobca po začatí konania označoval bez ďalšieho za žalovaného aj prvostupňový orgán, ktorý o veci rozhodoval a revíziu komisiu ako účastníkov konania podľa § 32 ods. 3 písm. c) zákona č. 162/2015 Z.z.. Vzhľadom na skutočnosť, že žiaden právny predpis tieto subjekty neoznačuje za účastníkov konania, správny súd s nimi nekonal.

8. Z administratívneho spisu žalovaného správny súd zistil nasledovné:

9. Dňa 13.9.2013 bola Slovenskej advokátskej komore doručená sťažnosť sťažovateľa S.. S. K., označená ako „Podnet voči S.. S. B. na disciplinárne konanie.“ Sťažnosť súvisí s podaním žalobcu zo dňa 12.3.2013 adresovaným Krajskému súdu v Banskej Bystrici v trestnej veci sp. zn. 3To/2/2013, v ktorej žalobca vystupoval ako obhajca maloletej obžalovanej a celkového správania žalobcu ako obhajcu v predmetnej právnej veci. K tejto sťažnosti sa žalobca vyjadril podaním zo dňa 27.11.2013. Následne podal dňa 29.1.2014 predseda Revíznej komisie Slovenskej advokátskej komory návrh na začatie disciplinárneho konania proti žalobcovi. Tento návrh bol odôvodnený tým, že disciplinárne obvinený doručil dňa 12.3.2013 elektronicky a následne aj poštou na Krajský súd v Banskej Bystrici podanie, v ktorom účelovou interpretáciou poukazoval na podozrenia z korupcie vo vzťahu k sťažovateľovi, a to iba s poukazom na diskusiu na verejnom fóre. K tomuto návrhu sa žalobca vyjadril v podstate zhodne so žalobnými námietkami. Disciplinárny senát vo veci nariadil dve pojednávania, ktorých sa žalobca riadne zúčastnil a zopakoval svoju argumentáciu. Po vykonaní dokazovania rozhodol o veci III. Disciplinárny senát pri SAK tak, že žalobcu uznal vinného z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zák. č. 586/2003 Z.z. o advokácii, pretože závažným spôsobom porušil povinnosť advokáta uloženú v § 18 ods. 3 zákona o advokácii, za čo mu uložil podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o advokácii peňažnú pokutu vo výške 200 eur. Na odvolanie proti tomuto rozhodnutiu žalovaný rozhodnutím zo dňa 18.2.2015 podľa § 59 ods. 2 zákona o advokácii v spojení s § 34 Disciplinárneho poriadku SAK rozhodnutie prvostupňového orgánu potvrdil.

10. Podľa § 191 ods. 1 písm. d) zák.č. 162/2015 Z.z. správny súd rozsudkom zruší napadnuté rozhodnutie orgánu verejnej správy alebo opatrenie orgánu verejnej správy, ak je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov.

11. Podľa § 491 ods. 1 zák.č. 162/2015 Z.z., ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

12. Podľa § 57 ods. 1, 2, 7 zák.č. 586/2003 Z.z. disciplinárne konanie vykonáva trojčlenný disciplinárny senát vymenovaný predsedom disciplinárnej komisie (§ 74) spomedzi jej členov. Postup orgánov komory pred začatím disciplinárneho konania a postup disciplinárnej komisie komory po jeho začatí podrobnejšie upraví disciplinárny poriadok komory. Zároveň upraví aj podrobnosti disciplinárneho konania, možnosti zrušenia právoplatného rozhodnutia disciplinárneho senátu predsedníctvom komory (§ 70), ak bolo vydané v rozpore so zákonom alebo s predpisom komory. Ak tento zákon alebo disciplinárny poriadok komory priamo neupravujú niektoré postupy v disciplinárnom konaní alebo postavenie, práva a povinnosti účastníkov konania, použijú sa primerane ustanovenia osobitného predpisu.

13. Podľa § 58 ods. 6 zák.č. 586/2003 Z.z. písomné vyhotovenie rozhodnutia o disciplinárnom previnení obsahuje výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní. Vo výroku rozhodnutia, ktorým je disciplinárne

obvinený uznaný zodpovedným za disciplinárne previnenie, sa uvedie i výrok o povinnosti zaplatiť komore paušálne trovy konania do 15 dní od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia. Písomné vyhotovenie rozhodnutia sa doručuje disciplinárne obvinenému a navrhovateľovi do vlastných rúk.

14. Podľa § 59 ods. 1, 2 zák.č. 586/2003 Z.z. proti rozhodnutiu disciplinárneho senátu môže disciplinárne obvinený alebo navrhovateľ podať do 15 dní odo dňa doručenia rozhodnutia odvolanie. Odvolanie sa podáva disciplinárnej komisii a má odkladný účinok. O odvolaní rozhoduje trojčlenný odvolací disciplinárny senát, ktorý napadnuté rozhodnutie potvrdí, zmení alebo zruší. Ak trojčlenný odvolací disciplinárny senát napadnuté rozhodnutie zruší, vráti vec disciplinárnemu senátu na nové konanie. Disciplinárny senát je jeho právnym názorom viazaný.

15. Ako bolo uvedené vyššie predmetom súdneho prieskumu v predmetnej veci bolo rozhodnutie žalovaného vo veci správneho trestania žalobcu ako advokáta, ktorý v písomnom podaní adresovanému Krajskému súdu v Banskej Bystrici uviedol vyjadrenia, ktorými sa podľa žalovaného a orgánu, ktorý vo veci rozhodoval na prvom stupni dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré spočíva v porušení povinnosti advokáta postupovať pri výkone advokácie tak, aby neznižoval dôstojnosť advokátskeho stavu. V predmetnej veci ide teda o vec správneho trestania, pri prejednávaní ktorej sa aplikujú aj zásady trestného práva a vzhľadom na povahu veci sú kladené vyššie nároky aj na riadne, jasné a zrozumiteľné odôvodnenie rozhodnutia.

16. Správny súd konštatuje, že orgán verejnej správy je povinný v odôvodnení svojho rozhodnutia uviesť, ktoré skutočnosti boli podkladom pre jeho rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov a právne predpisy, na základe ktorých rozhodoval. Pri právnom posúdení veci musí správny orgán uviesť, konkrétny odkaz na právny predpis, z ktorého vyvodzuje svoje právne posúdenie. Nestačí pritom iba citácia tohto zákonného ustanovenia, ale je potrebné aj vyložiť obsah právnej normy, aby bolo zrejmé aký je vzťah medzi skutkovými zisteniami a právnym posúdením. Jeho správna úvaha použitá pri rozhodovaní pritom musí zodpovedať zásadám logiky a musí z nej byť zrejmé, akými úvahami sa správny orgán riadil pri svojom rozhodovaní. Správny súd konštatuje, že žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného v odôvodnení obsahuje genézu disciplinárneho konania a konštatáciu žalovaného, že mal za preukázané, že žalobca prekročil hranicu stanovenú pravidlami profesijnej etiky, v tomto prípade aj ust. § 38 advokátskeho poriadku. Povinnosťou odvolacieho orgánu je zaoberať sa jednotlivými odvolacími námietkami odvolateľa a dať odpoveď na nastolené odvolacie dôvody, a to o to viac, že ide o vec správneho trestania. Z odôvodnenia jeho rozhodnutia musí rozpoznateľné, prečo správny orgán považuje námietky účastníka za nedôvodné, mylné alebo vyvrátené, ktoré skutočnosti zobral za podklad svojho rozhodnutia, prečo považuje skutočnosti predostreté účastníkom za nerozhodné, nesprávne alebo inými riadne vykonanými dôkazmi za vyvrátené, podľa ktorej právnej normy rozhodol, a akými úvahami sa riadil pri hodnotení dôkazov.

17. V predmetnej právne veci súd musel prisvedčiť žalobcovi, že rozhodnutie žalovaného neobsahuje žiadne odpovede na otázky, ktoré nastolil v podanom odvolaní. Žalobca okrem iného namietal, že obhajoba má právo vzniesť námietku zaujatosti, návrh na delegáciu veci, právo vznášať pochybnosti, namietat zaujatosť, navrhovať vylúčenie sudcu. Skutočnosť, že obhajoba realizovala svoje právo v rámci argumentácie dôvodov na odňatie veci a vzniesla pochybnosti o nestrannosti a objektívnosti sudcu podľa žalobcu neznamena, že tento sudcu obvinil z korupcie, že došlo k vulgárnemu urážlivému správaniu alebo narušeniu zásady proporcionality. Zdôrazňoval aj charakter podania, v ktorom boli sporné vyjadrenia obsiahnuté. K uvedeným námietkam sa však žalovaný žiadnym spôsobom nevyjadril, naopak iba lakonicky skonštatoval, že mal rovnako ako prvostupňový orgán za preukázané, že došlo k prekročeniu hranice profesijnej etiky. Žalovaný však na žiadnom mieste svojho rozhodnutia neobjasnil rámec a obsah tejto etiky, ktorej porušenie bolo žalobcovi kladené za vinu. Neuviedol svoju úvahu a nedal jasné odpovede na odvolacie dôvody, tak ako ich nastolil žalobca. S poukazom na uvedené žalovaný zaťažil svoje rozhodnutie vadou nepreskúmateľnosti pre nedostatok dôvodov (§ 191 ods. 1 písm. d) zák.č. 162/2015 Z.z.) a správny súd jeho rozhodnutie zrušil, tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

18. Správny súd záverom konštatuje, že nevykonal dokazovanie výsluchom svedka K.. W. J., predsedu Revíznjej komisie žalovaného, nakoľko vzhľadom na dôvod zrušenia rozhodnutia sa uvedené dokazovanie javilo ako nadbytočné.

19. Súd rozhodol v zmysle § 175 S.s.p. aj o nároku na náhradu trov konania tak, že úspešnému žalobcovi priznal úplnú náhradu trov konania v zmysle ust. § 167 ods. 1 S.s.p.. O výške trov potom rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie skončilo vyšší súdny úradník v zmysle ust. § 175 ods. 2 S.s.p..

20. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta posledná zákona č. 757/2004 Z.z.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať kasačnú sťažnosť v lehote 30 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Krajského súdu v Trenčíne na Najvyšší súd Slovenskej republiky v Bratislave, písomne v dvoch vyhotoveniach. Zmeškanie tejto lehoty nie je možné odpustiť.

Sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. To neplatí, ak a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d) alebo je žalovaným Centrum právnej pomoci.

V kasačnej sťažnosti sa má popri všeobecných náležitostiach podľa § 57 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z.z. (z podania musí byť zjavné ktorému správne súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a musí byť podpísané) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, údaj, kedy bolo sťažovateľovi napadnuté rozhodnutie doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).